
OBRZUCAĆ SIĘ (2) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf obrzucać się (1). ◇ [*praes 1 sg* obrzucam się.] ◇ *part praes act* obrzucając się (1).

Sł stp brak, *Cn* notuje, *Linde* brak.

Oburzać się, gniewać się; łajać, urgać; bacchari, increpare Mącz; compellare, inclemienter dicere, aspere, a. ferociter a. inhumane, a. iracunde, a. male respondere Cn (2) : [Increpo, ich íchelte/ ítraffe. P. laię [!]/ złorzeczę/ ítrofuię/ zbakam/ obrzucam się/ winuię. Volck 141, Nnn4.]

obrzucac się na kogo, na co (2): Bacchari in aliquem, Obrzucac á mietac sie na kogo. Mącz 22d; Aestatem increpitans seram, Gniewayac sie/ Obrzucayac sie ná pózne láto. Mącz 68b.

Synonimy: gniewać się, oborzać się, swarzyć się, wadzić się.

Formacje współrzędne cf RZUCIĆ.

AS